

349

DEKRET

z dnia 24 października 1946 r.

o zmianie ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. o zastawie rejestrowym na maszynach i aparatach.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 15 czerwca 1939 r. o zastawie rejestrowym na maszynach i aparatach (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 394) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w art. 1 skreśla się wyrazy: „nowych nieużywanych” w ust. 1 oraz skreśla się ust. 2;
- 2) w art. 2 ust. 1 skreśla się wyrazy: „nowych nieużywanych”;
- 3) detychczasowy art. 5 staje się ustępem pierwszym tego artykułu, po czym dodaje się nowy ustęp 2 w następującym brzmieniu:
„Dłużnik obowiązany jest ubezpieczyć przedmiot zastawu od wypadków losowych”;
- 4) w art. 9 skreśla się wyrazy: „jeżeli przedmiot zastawu został ubezpieczony od wypadków losowych”;
- 5) w art. 25 pkt 6 skreśla się wyrazy: „nowej nieużywanej”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy z dnia 15 czerwca 1939 r. o zastawie rejestrowym na maszynach i aparatach (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 394) z uwzględnieniem późniejszych zmian.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Przemysłu, Aprowizacji i Handlu oraz Skarbu — każdemu w jego zakresie działania.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

350

DEKRET

z dnia 8 listopada 1946 r.

o podwyższeniu zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i wojskowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Artykuły wymienione w dekreście niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131), zmienionej ustawą z dnia 23 lipca 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 181).

Art. 2. 1. Na czas trwania wyjątkowych warunków gospodarczych, wywołanych wojną, podwyższa się zaopatrzenie pieniężne, przewidziane w ustawie z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim, jak następuje:

1) renta zasadnicza zupełnego inwalidy wojennego i wojskowego (art. 14 ust. 1) wynosi 500 zł miesięcznie przy wymiarze zaopatrzenia

pieniężnego dla inwalidów z utratą zdolności zarobkowej od 15% do 44%;

2) renta zasadnicza zupełnego inwalidy wojennego i wojskowego (art. 14 ust. 1) wynosi 1.250 zł miesięcznie przy wymiarze zaopatrzenia pieniężnego dla:

- a) inwalidów z utratą lub ogólną utratą zdolności zarobkowej od 45% do 100%, co nie narusza przepisów art. 7 i art. 11,
- b) osób pozostałych (art. 1 lit. c) i d));
- 3) dodatek ciężko poszkodowanych (art. 15 ust. 1) wynosi miesięcznie dla inwalidów z utratą zdolności zarobkowej:

od 45% do	54%	— 100 zł
„ 55% „	64%	— 150 „
„ 65% „	74%	— 300 „
„ 75% „	84%	— 450 „
„ 85% „	94%	— 600 „
„ 95% „	100%	— 750 „

4) dodatek ciężko poszkodowanych, przewidziany w art. 15 ust. 2 — wynosi 100 zł miesięcznie;

5) dodatek na pielęgnację, przewidziany w art. 16 ust. 1 lit. a) wynosi 1.000 zł miesięcznie,
 „ „ „ b) „ 1.500 „ „
 „ „ „ c) „ 2.000 „ „

6) dodatek na utrzymanie psa przewodnika (art. 51 ust. 1 lit. a) — wynosi 250 zł miesięcznie.

2. Jeżeli osoba uprawniona do otrzymywania podwyższonego zaopatrzenia pieniężnego, ustalonego w ust. 1, ma lub uzyska środki, zapewniające jej egzystencję, prawo do podwyżki zaopatrzenia pieniężnego ulega zawieszeniu na czas posiadania tych środków.

3. Za środki, zapewniające egzystencję w rozumieniu ust. 2, uważa się dochód z jakichkolwiek źródeł, z wyłączeniem zaopatrzenia inwalidzkiego, przewyższający pięć krotnie kwotę podwyższonego zaopatrzenia pieniężnego, jakie przysługiwałoby inwalidzie, gdyby był on zupełnym inwalidą.

4. Przepisy ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do inwalidów o ogólnej utracie zdolności

zarobkowej powyżej 84% oraz do inwalidów ociemniałych.

Art. 3. Upoważnia się Radę Ministrów w razie zmiany warunków finansowych do podwyższenia w drodze rozporządzenia renty zasadniczej zupełnego inwalidy wojennego i wojskowego, ustalonej w art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu niniejszego, do wysokości 1.250 zł.

Art. 4. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Adam Kuryłowicz

351

DEKRET

z dnia 8 listopada 1946 r.

o Państwowej Radzie Komunikacyjnej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Państwowa Rada Komunikacyjna jest organem doradczym i opiniodawczym Ministra Komunikacji w zakresie jego działania, powołanym do rozważania zagadnień z dziedziny komunikacji.

Art. 2. Szczegółowy zakres działania i organizację Państwowej Rady Komunikacyjnej określa statut zatwierdzony przez Radę Ministrów i ogłoszony w Monitorze Polskim.

Wydatki Rady pokrywa się z budżetu Ministerstwa Komunikacji.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tym dniem traci moc obowiązującą ustawa z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 46, poz. 443) i rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie przekształcenia Państwowej Rady Kolejowej na Państwową Radę Komunikacyjną (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 637).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Komunikacji:

Zygmunt Ballekt

352

DEKRET

z dnia 8 listopada 1946 r.

o przywróceniu mocy obowiązującej przepisu art. 54 statutu Banku Polskiego.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada

Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje: